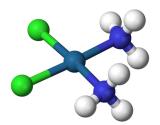
Koordinační sloučeniny

Koordinační sloučeniny, dativní vazba, ligandy, názvosloví, tvary komplexů, teorie ligandového pole

Koordinační sloučeniny

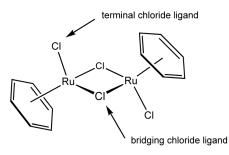
- Koordinační sloučeniny jsou známy již dlouho, např. pruská modř.
- Jejich struktura byla ale dlouho neznámá, o její objasnění se zasloužil švédský chemik Alfred Werner.
- Ve své struktuře obsahují alespoň jednu koordinační vazbu mezi centrálním kovem a ligandem.
- Koordinační vazba je dvouelektronová chemická vazba, kde oba elektrony pocházejí z jednoho atomu (donoru), druhý atom (akceptor) poskytuje pro tyto elektrony volný orbital.
- $6 \left[NH_3 + Co^{3+} \longrightarrow \left[Co(NH_3)_6 \right]^{3+} \right]$

Hapticita, denticita

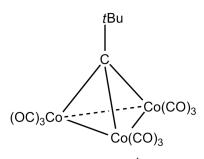
- Ligandy jsou ionty nebo molekuly, které se váží na centrální atom.
  Nejčastěji vystupují jako Lewisovy báze, vzácněji i jako Lewisovy kyseliny.
- Denticita počet donorových atomů, kterými je ligand vázán k centrálnímu atomu.
  - Monodentátní ligandy jsou vázány jedním atomem k centrálnímu kovu, např. NH₃
  - Bidentátní ligandy jsou vázány dvěma atomy k centrálnímu kovu, např. ethylendiamin (en).

Můstkové ligandy

• Můstkové ligandy propojují dva nebo více centrálních kovů.

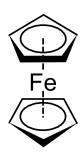
Ukázka komplexu s μ_2 -Cl ligandem

Ukázka komplexu s μ_3 - $\mathsf{C}^t\mathsf{Bu}$ ligandem

Můstkové ligandy

- Hapticita vyjadřuje velikost (počet atomů) π -systému ligandu, kterým je vázán k centrálnímu atomu. Značí se řeckým písmenem eta (η) .
- Ve ferrocenu je železnatý ion komplexován dvěma cyklopentadienylovými kruhy, vazba je vytvářena mezi železnatým iontem a celým π -systémem aniontu. Ligand pak označujeme jako η^5 -cyklopentadienyl.

Můstkové ligandy

Určení náboje centrálního atomu ze vzorce

- V úvahu musíme vzít náboj iontu, protiontu i všech ligandů.
- [Co(NH₃)₆]Cl₃:
  - Ve sloučenině jsou tři chloridové ionty, tzn. náboj komplexního iontu je 3+.
  - Všechny ligandy mají nulový náboj.
  - Kobalt musí mít tedy náboj 3+.
- $[Co(NH_3)_5CI]CI_2$:
  - Ve sloučenině jsou dva chloridové ionty, tzn. náboj komplexního iontu je 2+.
  - Pět ligandů má nulový náboj, šestý ligand (Cl⁻) nese jeden záporný náboj.
  - Kobalt musí mít tedy náboj 3+.
- [Pt(NH₃)₄][PtCl₄]
- K₄[Fe(CN)₆]
- K₃[Fe(CN)₆]

Název těchto sloučenin se tvoří pojmenováním centrálního atomu a jednotlivých ligandů.

Vzorec	lon	Ligand	
SO^{2-}_4	Síran	Sulfato-	
$S_2O_3^{2-}$	Thiosíran	Thiosulfato-	
PO^{3-}_4	Fosforečnan	Fosfato-	
CH ₃ COO ⁻	Octan	Acetato-	
F ⁻	Fluorid	Fluoro-	
CI	Chlorid	Chloro-	
O^{2-}	Oxid	Oxido-	
H ⁻	Hydrid	Hydrido-	
SCN ⁻	Thiokyanatan	Thiokyanato-	

Organické ligandy

Izomerie

a) Ligand se koordinuje k centrálnímu atomu různými donorovými atomy.
 Jev se nazývá vazebná izomerie a izomery rozlišujeme rozdílnými názvy ligandů

```
 -NO<sub>2</sub> nitro
 -SCN thiokyanato
 -NCS isothiokyanato
 -SeCN selenokyanato
 -NCSe isoselenokyanato
```

b) Koordinují se izomerní ligandy za vzniku **polohových izomerů**. I tento případ se vystihne rozdílným názvem ligandů

```
\begin{array}{ll} {\sf H_2NCH_2CH(NH_2)CH_3} & {\sf 1,2-diaminopropan} \\ {\sf CH_3NHCH_2CH_2NH_2} & {\sf N-methylethylendiamin} \end{array}
```

Izomerie

c) Komplex má zaměněny ionty v koordinační a iontové sféře. Tuto situaci, nazývanou **ionizační izomerie**, řeší název komplexu

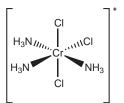
```
[Co(NH_3)_5SO_4]Br bromid pentaammin-sulfatokobaltitý [Co(NH_3)_5Br]SO_4 síran pentaammin-bromokobaltitý
```

d) U koordinačních sloučenin s komplexním kationtem i aniontem se může měnit rozdělení ligandů mezi koordinačními sférami obou centrálních atomů (koordinační izomerie)

Izomerie

cis-dichloro-tetramminochromitan trans-dichloro-tetramminochromitan

fac-trichloro-triamminochromitý komplex

mer-trichloro-triamminochromitý komplex

Teorie krystalového pole (CFT)

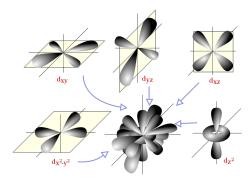
- Popisuje vazebné poměry v koordinačních sloučeninách.
- Interakce mezi ligandem a centrálním kovem je popisována pomocí elektrostatiky, ligandy jsou chápány jako negativní bodové náboje a kov jako kladný náboj.
- Vazba je realizována pomocí d-orbitalů kovu, které jsou v nevázaném iontu energeticky degenerované, tzn. mají stejnou energii.
- Po vytvoření komplexu dojde, v závislosti na tvaru komplexu, k jejich rozštěpení na dvě skupiny. Velikost rozštěpení (rozdíl energií) je dána několika faktory:
  - povahou a oxidačním stavem kovového iontu, čím je vyšší oxidační stav kovu, tím pozorujeme i silnější štěpení
  - geometrickým uspořádáním ligandů okolo centrálního kovu
  - povahou ligandu, čím silněji ovlivňuje ligand centrální kov, tím bude štěpení silnější
- Sílu štěpení můžeme odhadnout pomocí spektrochemické řady ligandů, což je výčet ligandů seřazený podle síly generovaného pole:

•
$$S^{2-} < SCN^{-} < Cl^{-} < F^{-} < OH^{-} < H_2O < NH_3 < CN^{-} < CO$$

Teorie krystalového pole (CFT)

d-orbitaly

- Existuje pět d-orbitalů, podle symetrie je můžeme rozdělit na dvě skupiny:
  - t_{2g} sem patří tři orbitaly, jejichž laloky leží mezi osami souřadného systému, tj. d_{xy} , d_{yz} a d_{xz}
  - e_g dva orbitaly, jejichž laloky leží v osách souřadného systému, tj. d_{z^2} a $d_{x^2-y^2}$.

- Kombinace CFT a teorie molekulových orbitalů. 1
- Byla formulována roku 1957 Griffithem a Orgelem.²
- Teorie využívá elektrostatické interakce pro popis chování kovových iontů v roztoku a molekulových orbitalů pro popis rozdílů v interakcích mezi ligandy a kovem.
- Umožňuje odvodit barevnost a magnetické vlastnosti komplexů.
  - Barevnost je způsobena absorpcí části viditelného spektra. Během ní dochází k excitaci elektronu z t_{2q} orbitalu do e_q.
  - Magnetické vlastnosti závisí na přítomnosti (paramagnetické komplexy) nebo nepřítomnosti (diamagnetické komplexy) nespárovaných elektronů.

¹Ligand Field Theory Fundamentals

²Ligand Field Theory

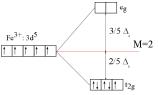
Multiplicita

- Popisuje počet nepárových elektronů v komplexu.
- Je dána vztahem: M = 2S + 1, kde S je celkový spin komplexu.

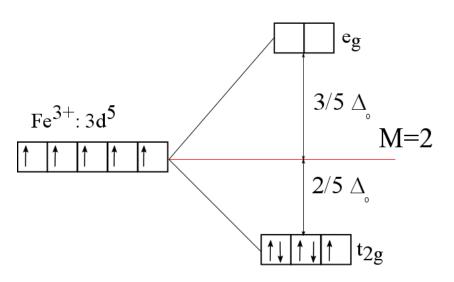
• ,		,	<i>y</i> ,
Počet nespárovaných elektronů	S	М	Označení
0	0	1	singlet
1	$\frac{1}{2}$	2	dublet
2	1	3	triplet
3	$\frac{3}{2}$	4	kvartet
4	2	5	kvintet
5	$\frac{5}{2}$	6	sextet
6	3	7	septet

Štěpení v oktaedrickém poli

- Komplex se skládá z centrálního atomu a šesti ligandů, které jsou umístěny ve vrcholech oktaedru.
- Orbitaly e_g si zvýší energii oproti neštěpeným d-orbitalům a orbitaly t_{2q} si ji naopak sníží.
- Rozdíl mezi energetickými hladinami označujeme jako stabilizační energii oktaedrického pole (Δ_O) .
- ullet V případě silných ligandů je hodnota Δ_O vyšší než hodnota párovací energie v d-orbitalech, proto se nejprve zcela zaplní orbitaly t_{2g} a až poté se začnou plnit orbitaly e_q , vznikají tzv. *nízkospinové komplexy*.

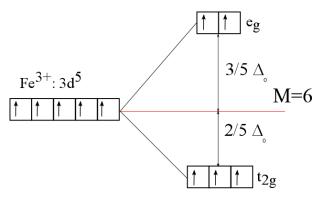

Štěpení v oktaedrickém poli

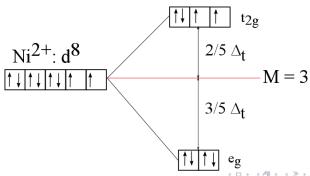
Štěpení v oktaedrickém poli

• V případě slabých ligandů je hodnota Δ_O nižší než hodnota párovací energie v d-orbitalech, pak je pro elektrony výhodnější nejprve zpola zaplnit všech pět orbitalů a až poté doplňovat elektronové páry v orbitalech. Vznikají tzv. vysokospinové komplexy.

Štěpení v tetraedrickém poli

- Komplex se skládá z centrálního atomu a čtyř ligandů, které jsou umístěny ve vrcholech tetraedru.
- ullet Štěpení orbitalů je opačné, e_a jdou energeticky dolů a t_{2a} nahoru.
- Síla tetraedrického pole (Δ_t) je menší než polovina oktaedrického pole (přesně jde o $\frac{4}{9}\Delta_O$), proto jsou všechny tetraedrické komplexy vysokospinové.

Literatura

- 1. Der Chelateffekt
- 2. Ligand Field Theory
- 3. Bonding in Octahedral Complex Ions: Crystal Field Theory